

TKP'nin Sesi:

22.Mayıs 1977 PAZAR / sabah

9¹⁰

S.D. Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. TKP MK organı "Atılım" gazetesinin Mayıs sayısından bir derleme
2. "Yarasalar, ilerici öğretmenlerin taşıdığı aydınlıktan korkuyorlar " başlıklı bir yazı.
3. "Seçimler ve çıkar yol" başlıklı yorumumuzu
4. "Ulusal sorun ve seçimler" başlıklı yazımızı
5. Ve bir politik not: Pekin'in anti-Sovyetizm aracılığıyla, uluslararası yumuşamayı baltalamayx politikası (12)

PAZAR 17⁴⁰

S.D. Bu yayınıımızda TKP MK organı "Atılım" gazetesinin Mayıs sayısından bir derleme ve "Yarasalar, ilerici öğretmenlerin taşıdığı aydınlıktan korkuyorlar" başlık yazıyı dinliyeceksini

TKP ve seçimler

DD.
Türkiye Komünist Partisi'nin Merkez Komitesi yayın organı olan "Atılım"ın Mayıs sayısında, TKP'nin 5 Haziran seçimleriyle ilgili tutumunu açık seçik ortaya koyan *yapılardan bir derleme denilmiştir.* bir dizi yazı çıktı. Bu yazılar ve TKP MK'nin 22 Nisan tarihli çağrısı TKP'nin seçimlerle ilgili tutumunu işçi sınıfına, emekçi halka ve demokratik güçlere hiçbir tereddüte yer bırakmıyacak biçimde açıklıyor. Komünistlerin propoganda ve ajitasyonlarında izleyecekleri yolu aydınlatıyor.

--- Önümüzdeki seçimler demokratik midir? "Atılım"ın "Demokratik seçim" başlıklı yazısında sorun şöyle konuyor: "5 Haziran'da yapılacak olan genel seçimler demokratik değildir. Çünkü bu seçimler, seçim güvenliğini yok eden gerici-faşist karması hükümetin kanlı terörü altında yapılıyor. Halkın istemlerini özgürce dile getirmesini

engelleyen toplumsal, ekonomik koşullar, bağımlılıklar sürüp gidiyor. İşçi sınıfının kendi öz istekleri, bağımsız istem ve örgütüyle siyasal olarak seçimlere/katılması zorbalıkla, faşist yasalarla engelleniyor: TKP'nin üzerindeki yasak sürüyor.

Elbette ki, TKP'nin seçimlere katılma hakkını elde etmesi, en önünde TKP'nin yürüdüğü demokrasi savaşımında olumlu bir ilerlemedir. Buna karşılık, TSİP'in seçimlere katılma hakkından yoksun bırakılması, seçimlerin anti-demokratik niteliğinin bir belirtisidir.

Sözcüğün gerçek anlamında demokratik seçimler, halkın yaygın savaşıma dayanan ve her türlü anti-demokratik engeli yıkan ileri, demokratik bir hükümetin yaptığı ve barış, demokrasi ve halk düşmanları dışında herkesin katıldığı seçimlerdir. İşçi sınıfı böylesi özgür, demokratik bir seçim isteminin baş savunucusudur. TKP Programı, halkımıza en demokratik, en özgür seçimleri gerçekleştirme yolunu gösteriyor."

— — "Seçimlere katılma" başlıklı yazıda ise seçimlere katılmanın zorunluluğu ve seçimlere katılmamayı öneren görüşlerin eleştirisi yapılıyor. Şöyle deniyor: "5 Haziran seçimlerinin demokratik olmadığını propoganda etmek, seçimlere katılmamak anlamına gelmez. Seçimlere katılma sorunu, seçimlerin niteliği ile değil, nasıl bir ortamda yapıldığı ile bağlıdır.

5 Haziran seçimleri, yığın savaşının yükseldiği, ancak bir devrimçi durumun tümüyle olgunlaşmadığı, buna karşılık, yukardan aşağıya doğru beliren faşizm tehlikesinin arttığı koşullarda yapılıyor. Egemen güçler seçim tarihini kendileri için en elverişli koşullar altında dayatmış olmakla birlikte, seçimlerde gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak olanak dışı değildir.

TKP bütün gücüyle, yığınları 5 Haziran seçimlerine katılmaya ça-

ğırıyor.Ve her türlü boykotçuluğun,sarı sendika ağalarının işçi sınıfına aşılamaya çalıştığı pasifliğin,Maocu,Troçkist taktiklerin gerici içeriğini yığınlarla bütün olanaklarıyla anlatıyor."

— — Seçimlerde hangi parti desteklenmelidir?"Oy verme sorunu"başlıklı yazı bu soruyu şöyle yanıtlıyor:"Gerek yurt içinde,gerekse yurt dışındaki işçi sınıfı örgütleri,sınıf sendikaları aldıkları kararlarla halkı CHP'ye oy vermeye çağırdılar.Bu çağrı,günümüzde sınıf savaşının,demokrasinin,dolayısı ile en geniş yığınların çıkarlarına ters düşmüyor.

Nedir ki,bu tutumun devrimci,demokratik özünü kavrayamayanlar,"CHP'ne oy verme"çağrısını eleştiriyorlar.Komünistlerin kanısına göre,bu eleştiriler temelsizdir.Çünkü,hem yurtdışındaki,hem de yurt içindeki işçilerimizin örgütleri,CHP'yigerici,faşist güçleri yenilgiye uğratmak ve görece olarak demokratik bir ortam yaratmak,böyle-

ce yolu ileri demokrasiye elverişli kılmak amacıyla seçimlerde destekliyeceklerini açıklamışlardır.Bu amaca,bu seçimlerde başka türlü bir yoldan ulaşılabileceğini,açıkça ve inandırıcı olarak göstermeden,CHP'ye oy verilmesi çağrısını eleştirmek,şöhist,"solcu"bir görevlilikten öteye geçmez.

CHP'ye oy verme çağrısını sendikalarda,yığın örgütlerinde onaylayan komünistler,politik eylem özgürlüklerini koruyorlar.TKP'nin Programı doğrultusunda bir yandan seçimlerde eylem birliğini güçlendiriyor,bir yandan da CHP'nin burjuva özünü yığınlara anlatıyor,onlarda reformcu düşler uyandırma girişimleriyle savaşıyor,sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurma yolunu gösteriyorlar."

Legal sosyalist çevrelerdeki tartışmalar ve düşünce karışıkları "Seçimler ve uyarılar"başlıklı yazıda şöyle yanıtlanıyor:"Seçimlerin

karmaşık bir dönemde yapılmakta olması, bazı çevreleri seçimlerde takınılacak tutumla ilgili tartışmalara ve düşünce karışıklığına sürükledi. Yine görüldüğü, komünistler, kendi ilkesel konumlarından en karmaşık durumda bile gerilemiyorlar.

Örneğin, legal sosyalist çevrelerde, "seçimlere katılmak" ile "oy-istemek" ve "oy istemek" ile de "sınıfsal bağımsızlığı sağlamak" gibi ayrı anlamlı kavramlar birbirine karıştırılıyor.

Seçimlere katılmak her partinin hakkıdır ve komünistler, parlamento seçimlerine özellikle katılma yanlısıdır. Ama, "seçimlere katılmak" ile, seçimlere katılan partinin halktan oy istemesi birbirinin zorunlu tamamlayıcısı değildir. Böyle bir zorunluluk, söz konusu parti seçimlere katılmanın asıl amacını "parlamentoda şu veya bu kadar sandalye kazanmak" olarak saptarsa geçerli olabilir. Ama böyle bir amacında, özellikle içinde bulunduğumuz koşullarda, değil sosya-

listlikle,tutarlı demokratlıkla bile ilgisi olamaz.Asıl olarak da kendi programını yaymak ve pratikte de gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak gibi amaçlarla seçimlere katılan bir partinin ise,-bu amaçlarla çelişiyorsa-gerici,faşist adayların seçilmemesi için kendi adaylarına oy istememesi biricik doğru tutum olur.Öyleyse,"seçimlere katılma"gibi Leninci bir ilkeyi,bu seçimlerde oyların bölünmesine gerekçe yapmak mümkün değildir.

Yine savunulduğunun tersine,"seçimlerde oy istemek;parlamentoda temsil edilmek"ile "işçi sınıfının bağımsızlığını sağlamak"arasında da dolaysız bir bağ kurulamaz.Ama,örneğin sınıf sendikalarının seçimlerde CHP'yi destekleme kararına legal sosyalist akımdan gelen başlıca eleştirisi,bu kararın işçi sınıfının bağımsızlığını zedelediğidir.Bunlara göre,işçi sınıfı koşullar gerektirdiğinde gerici burju-

va partisine karşı ilerici burjuva partisine oy verirse bağımsızlığını yitirir. Sınıfsal bağımsızlıkla, devrimci uzlaşmaları birbirlerinin karşısına koyan "sol" bir anlayıştır bu. Aynı zamanda, işçi sınıfının bağımsızlığını seçimlere ve parlamentoya işçi sınıfı adına katılmakla özdeş saydığı için, sınıfsal bağımsızlık kavramını parlamentarizm doğrultusunda deforme etmeye, özünü boşaltmaya eşit sağ bir anlayıştır.

Oysa sınıfsal bağımsızlık, işçi sınıfının kendi Marksçı-leninci partisinde politik, ideolojik, örgütsel birliğini kurmasıyla gerçekleşir. Bu partinin seçimlerde yığınları hangi partiye oy vermeye çağıracağı ise, sınıfsal bağımsızlıkla değil, somut politik, ekonomik, sosyal koşullarla ilgilidir. Ve işçi sınıfı partinin çağrısına bilinçle karşılık verdiği ölçüde sınıfsal bağımsızlığını elde etmiş olur. İşbirlikçi burjuvazi işçi sınıfını sağcı ve "solcu" revizyonizmin

görünmez ipleriyle kendisine bağlayabilmek için yarım yüzyıldan beri TKP'yi yok etmeye çalışıyor. Komünistler ise derin gizlilik koşullarında işçi sınıfının politik, sınıfsal bağımsızlığını koruyor, gerçekleştireyorlar.

Görüldüğü gibi, işçi sınıfının politik bağımsızlığı, parlamentoya girmek, ya da işçilerin, kendisine işçi sınıfı partisi adını veren bir partiye oy vermesi değil, komünist partisinin içinde birliğini kurması ve onun öncülüğünde savaşması demektir.

Öyleyse seçimlerde oyları bölme sonucu doğuracak bir politikayı "işçi sınıfının bağımsızlığını sağlama" gerekçesiyle haklı göstermek mümkün değildir. Tam tersine, böyle bir tutum, işçi sınıfının bağımsız politikası olmak şöyle dursun, pratikte egemen güçlerin politikası olur."

-- Komünistler seçimlerde politik kutuplaşmayı nasıl değerlendirir--

yorlar? "Seçimler ve politik kutuplaşma" yazısında bu soru özetle şöyle yanıtlanıyor: "Seçimleri burjuva partileri arasında bir yarış olarak görenler, hem burjuvazinin iç ayrışmasını, düşmanla/bağlaşık ayrımını, hem de işçi sınıfının ve emekçi halkın bu seçimlerde gerici faşist güçlere karşı yürüttüğü bilinçli savaşımı yadsımış olurlar. Bu görüş, her türlü, "sol" oportünist boykotçuluğa olduğu gibi, seçimler karşısında nihilizme ve pasifizme de kaynaklık etmektedir.

Öte yandan, seçimlerin ancak legal sosyalist bir partinin katılımıyla burjuva partileri arasındaki yarış olmaktan çıktığı görüşü de doğru değildir. Bu tez, tıpkı bir önceki gibi, söz konusu, "parti katılamasaydı seçimler burjuva partileri arasındaki bir yarış olacaktı" anlamını taşıyor.

Komünistlerin propoganda ve ajitasyonları, seçimlerde ortaya çıkan sınıfsal ve politik kutuplaşmayı, yani bir avuç azınlıkla,

ulusun çoğunluğu arasındaki kutuplaşmayı doğru bir biçimde dile getiriyor. Aynı zamanda, bu kutuplaşmanın seçimlere yasal olarak katılan partiler yelpazesine TKP'nin yasaklı olması dolayısıyla tümüyle yansımadağını gösteriyor. Ulusal, demokratik güçlerin birliğini güçlendiriyor ve gerici, faşist güçlerin yenilgisini sağlamaya hizmet ediyor.", "Genel seçimlere yasal olarak katılanların sınıf yapıları ve ideolojik doğrultusu ne olursa olsun, 5 Haziran seçimleri emperyalizmin işbirlikçisi gerici faşist güçlerle, anti-emperyalist, demokratik, ilerici güçler arasındaki savaşımın bugün için odak noktasıdır."

--- TKP MK yayın organının ^{Atılımın} Mayıs sayısında, "Seçim güvenliği" soruna da eğiliniyor ve şöyle deniyor: "Sınıf sendikalarının girişimleri, öteki yığın örgütlerinin katılmasıyla gelişirse, ulaşılabilen her kentte, her kasabada, her sandık bölgesinde seçim güvenliği için

gerekli örgütlenme biçimleri sağlanabilir ve bu örgütler en geniş demokratik güçlerin eylem birliği ilkesiyle oluşturulursa faşist terörün amacına ulaşması engellenebilir. Yığınların savaşım azmi yükseltilebilir. Sorun elbette her sandığın başına bir nöbetçi dikmek değil, yığınları bu yönde harekete geçirmektir. Yığın eyleminin başarısını, seçim sandıklarının sayısı ile sendika militanlarının sayısı arasındaki orantıyla ölçmeye çalışan bir kimse, sınıf savaşının canlı diyalektiğinden hiçbir şey anlayamamış demektir. Böylesi "masa başı" hesaplar yapmak yerine, seçim güvenliğini sağlamak için savaşıma atılan güçlerle birleşmek "sosyalistim" diyenin boyun borcudur."

-- Komünistler, seçim karşısında tutumlarını saptarken böylesine açık seçik bir çizgi izliyorlar ve Leninci ilkelerden milim ayrılmıyorlar. "Atılım"ın "Lenin Köşesi"nde ele alınan, "Parlamento se-

çimleri ve komünistler"başlıklı yazıda izlenen ~~xx~~ doğru çizginin teorik temelleri konuyor.

— TKP'nin seçimler karşısındaki tutumunu açıklayan yazımızı, TKP MK'nin 22 Nisan "Çağrı"sının son bölümüyle bitirelim:"Komünistler ve sosyalistler seçimlere her türlü yolla katılıyor, seçim kürsülerinden sosyalizm ülkelerini yaymak, demokratik özgürlükleri savunmak, anti-komünizmi geriletmek için savaşıyorlar. Ancak gerici-faşist güçlerle, öteki burjuva muhalefeti, ulusal burjuvazinin parti? si arasında ayırım yapmak, savaşı baş düşmana karşı yöneltmek gerekiyor. Ulusal, demokratik, anti-faşist güçlerin eylem birliğini geliştirmek zorunludur.

İşçiler, emekçiler, yurttaşlar!

Seçimlerde gerici, faşist güçleri, demokratik özgürlükler alanını genişletmek için birleşin! Seçim mitinglerine, seçimlere katılın!

Eli kanlı AP,MHP,MSP,CGP ve DP adaylarına oy vermeyin! Maocu grupların bölücü tuzaklarına düşmeyin.Oyları bölmeyin!

Yurttaş! Oyunu faşist cinayetlerin,kıyımların hesabını sormaya öngören,işçi sınıfının,emekçilerin politik ve sendikal haklarının genişletilmesini savunan adaylara ver!

Oyunu emperyalizmin işbirlikçisi,en talancı gerici,faşist partileri yenilgiye uğratmak ve demokratik özgürlüklerden yana bir hükümeti işbaşına getirmek için kullan!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Ulusal sorun ve seçimler

Seçim öncesi, egemen güçler özellikle doğu Anadolu'da terörü yoğunlaştırdılar. Kürt emekçileri, köylüleri, bu faşist terör altındaki seçimlerden ne bekliyor? Maoçu ajanlar, Kürt yığınlarını, onların ulusal duygularını saptırmak, ayrılıkçılığı körüklemek yoluyla, onları şaşırtmaya çalışıyorlar. Seçimlerde, gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak için oyları bölmeye çağıranlara saldırıyorlar. Özellikle CHP'nin ulusal sorun karşısındaki ters ulusçuluk tumunu bahane ediyorlar. Buna karşılık, örneğin sınıf sendikaları, Türk, Kürt, Laz, Arap tüm yurttaşları için CHP'ye oy vermeye çağırıyorlar. gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak/çağırıyorlar. Türkiye Komünist Partisi; "oyları bölmeyin" çağrısında bulunuyor.

Eğer kürt köylüleri ve aydınları, bu çağrılara uyar ve oylarını eli kanlı AP ve ortaklarına vermezlerse, ~~CHP~~ kötü bir iş mi yaparlar?

Kuşkusuz hayır!Çünkü,böyle bir durumda,Kürt köylüleri ve aydınları, Türkiye işçi sınıfının seçimlerde izlediği tutumla birleşmiş olacaklardır.Onlar oylarını,~~ulusal burjuvazinin programından yana değil,~~ işçi sınıfının "gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak,yolu ileri demokrasi savaşına açmak"amacından yana kullanacaklardır.Kürt sosyalistlerine,demokratlarına düşen bu yönde çalışmaktır.Kürt halk yığınlarını,Türkiye işçi sınıfının doğrultusuna çekmektir. Gerçek bir kürt demokrati kendi halkına şöyle seslenecektir:"Kürt halkının biricik dostu komünistlerdir.TKP ve sınıf sendikalarını izliyelim! Başkalarının değil,komünistlerin ve sendikaların yaptığı "oyları bölmeyin"çağrısına uyalım!"

Günümüzde ancak böyle bir tutuma tutarlı,ilerici bir politika denebilir.Bunun ötesi ya,işbirlikçi Türk burjuvazisinin,ya da kürt

feodal ağalarının yanında yer alma olur.

Kürt halkının ezgiden, eşitsizlikten kurtuluşu Türkiye işçi sınıfıyla savaşta omuzomuz vermeye, sosyalizme açılan ileri demokrasi savaşımını utkuya ulaştırmaya bağlıdır.

TKP Konferansı, ülkemizdeki ulusal azınlıklar sorununa bu ilkesel konumlardan çıkarak çözüm yolunu gösteriyor. TKP, sayıca ne kadar az olursa olsun, bütün ulusal azınlıkların hak eşitliğini enternasyonalist açıdan savunuyor.

Yarasalar, ilerici öğretmenlerin taşıdığı aydınlıktan
korkuyorlar!

30 Nisan-7 Mayıs arasında,yani bir hafta içinde 8 öğretmen öldürüldü.Hepsi de TÖB-Der üyesi.İleride öğretmen.TÖB-Der genel başkanı Gazioğlu,bu öğretmen katliamı karşısında şöyle diyor:"Hiçbir ülkede öğretmenlere bu denli soysuz,pervasız,alçakça saldırılar yapıldığı görülmemiştir."

Evet.saldırıları bu kadar soysuz,bu kadar pervasız,bu kadar al-
çakçadır.Hükümetin yönlendirdiği faşist sürüleri,paralı kâtiller,
CIA ve MIT ajanları demokratik güçler arasında yılgınlık yaratmak,
devrimcileri susturmak için arsız arasız cinayet işliyorlar.

Tekelci burjuvazi silahlarını işçi sınıfına ve onun yandaşlarına çevirmiştir. İlerici, yurtsever gençler, öğretmenler bunun

için kurşunlanıyorlar.Devrimin öncü gücü işçi sınıfı etrafında hal-
kalanmış,işçi sınıfının savaş yolunu kendi savaş yolları bilmiş,işçi
sınıfının disiplinli,bilinçli,kararlı adımlarına ayak uydurmuş olan
eğitim emekçileri,ilerici,yurtsever gençler,kadınlar ise inandıkları
davadan bir adım bile gerilemiyorlar.Yüreklerde korku,gözlerde yıl-
gınlık yok.

8. 1 Mayıs'da şehit veren,
İlerici Kadınlar Derneği;analar gününde yayınladığı bildiride
şöyle diyor:"Bu ülkenin anaları,anneler gününde cicili bicili eşya-
lar istemiyorlar.Bu ülkenin anaları evlâtlarından onurlu bir söz,
bir şeref sözü istiyorlar.Bu yıl anaların alacakları en büyük arma-
ğan bu olacaktır:Anam,seni ve tüm emekçileri,sömürünün zincirinden,
ülkemi emperyalizmin bağından kurtaracağıma,eşitlik,barış ve top-
lumsal ilerleme yolunda zafere kadar yılmadan savaşacağıma söz ve-
ririm."

TÖB-DER genel başkanı ise, bir ay içinde öldürülen öğretmenleri halka açıklarken şöyle diyordu: "Cinayet şebekelerinin demokratik öğretmen hareketini durduramayacağını bir kez daha bildiriyorum."

Gerçek budur. Faşistlerin demokrasi güçlerini boğma girişimleri sonuçsuz kalıyor, kalacaktır. İhanet cephesinin 2 yıl boyunca öğretmenlere karşı uyguladığı baskı yöntemleri, cinayetler, kıyımlar, sürgünler, işten atmalar, eğitim kurumlarını faşistleştirerek ilerici öğretmenleri etkisiz bırakma taktikleri geri tepiyor. İlerici öğretmenlerin çevresinde birleşen öğrenciler, öğrenci velileri, halk toplulukları gittikçe genişliyor. İlerici öğretmen ışığını etrafına yaymakta devam ediyor.

Öğretmenler üzerindeki baskıların özellikle son aylarda alabildiğine yoğunlaşması, yaklaşan seçimlerle de yakından ilişkilidir.

Gerici egemen çevreler, seçimlerde öğretmenlerin oynadıkları rolü biliyorlar. Köyde kentte, geniş bir halk topluluğuyla çevrili olan öğretmenin seçmenleri etkileme, bilinçlendirme, yönlendirme olanağı vardır. Devrimci öğretmenler ilerici fikirlerin halka yayılmasında bir iletken görevi görüyorlar. Gerçek, doğru düşüncelerin taşıyıcıları olarak çevrelerinde uyandırdıkları saygınlık, onları kırk yılda bir köylerine, mahallelerine uğrayan parti sözcülerinden daha etkin kılmaktadır. Halk yığınlarının uyanmasında, köylülerin kentlerde olup bitenlerden, işçi sınıfının savaşımından haberdar olmasında, öğretmenler doğrudan rol oynamaktadır. Gerici, faşist partiler öğretmenlerin halkımız üzerindeki bu etkinliğinden korkuyorlar. Bunun içindir ki demokratik öğretmen hareketini parçalamak için her yola başvurular, vuruyorlar. Fakat, ne okullara yerleştirdikleri faşist öğret-

menler, ne de "yurtsever öğretmen" adı altında, devrimci maskesiyle öğretmenler arasına sokulan Maocu ajanlar, demokratik öğretmen hareketinin bütünlüğünü parçalayamadı. Tam tersine, demokratik öğretmen hareketi işçi sınıfıyla bağlarına güçlendirdi, demokrasi savaşımının en ön saflarında disiplinle yerini aldı, dünya demokratik öğretmen hareketiyle somut bağlar kurdu.

CIA casusluk örgütünün ve ülkemizdeki NATO'cu satılık çevrelerin faaliyetlerini arttırdıkları, demokrasi güçleriyle, faşist gerici güçlerin karşıkarsıya geldikleri önümüzdeki seçimlerde öğretmenlerin oynayacakları rol daha da büyük olacaktır. Demokratik bir ortamda yapılmayan, hükümetin seçim ve can güvenliğini kendi eliyle kaldırdığı 5 Haziran seçimlerinde öğretmenler halkımızı uyarmak, uyanık tutmak göreviyle karşıkarsıyadır. Halkın geniş bir biçimde seçimlere katılmasını sağlamak, demokrasiden yana kullanılacak oyların bölünmeme-

sinin nedenlerini anlatmak gerekiyor.

Yarasalar,gerici,faşist çeteler öğretmenlerin/taşıdığı, taşıdığı, bu
aydınlıktan korkuyorlar.Aydınlığın çevresi genişleyecek,yarasalar,
geri çekilecektir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Pazara: 9¹⁰

"TKP'nin Sesi"

Yazı:

22. ~~17~~ 5.77. Al.

"PEKİN'İN ANTI-SOVYETİZM ARACILIĞIYLA, ULUSLARARASI YUMUŞAMAYI
BALTALAMA POLİTİKASI!"

S.D. Bu başlık altında bir yazı yayınlayan Sovyet "Pravda" gazetesini, bugünkü Pekin yönetiminin dış politikada emperyalizmle kaynaşma sürecini inceliyor. Sovyetler Birliği, öteki sosyalist ülkeler ve dünya barışçı güçlerinin ortak çabalarıyla yumuşama süreci günümüzde egemen duruma gelmiş olsa da, barış ve dostluk düşmanlarının/silahlı elden bırakmadığını belirten "Pravda" gazetesini, insanlığı tekrar "soğuk ve hatta "sıcak" harbe itmek için çabalayan en gerici emperyalist çevrelerin yanbaşında Çin yönetiminin de yer aldığını belirtiyor ve ~~xxxx~~ ^{iyon} yazı ile şunları yazmaktadır: yazıyor:

"...Son zamanlarda Çin'de sürdürülen anti-sovyetizm kampanyası"

min ve bu ^{Özellikle} ~~maale~~ altında yürütülen, yumuşamayı baltalama girişimleri-
nin yoğunlaştığı görülmüyor... Bundan bir süre önce Pekin'de "Mao Çe-
Tung'un seçilmiş eserleri"nin beşinci cildi yayınlandı. Bu kitap Üze-
rine bir yazısında Çin'in, Mao'nun gizlediği iç ve dış politik çizgiden
yürümeye devam edeceğini belirten ÇKP Başkanı Hua-Kuo Feng, geri-mill
yetçibüyük devlet güvenliğiyle dolu militarist çıkışlardan da kaçın-
madı. Bu yazısında Kuo Feng, Mao'nun Sovyetlere karşı ~~açtığı~~ ¹⁹⁴⁹ savaşı
sonuna dek sürdürme çağrıları yapmakla kalmayıp, ordunun modernleştii-
rileceğini, harbe hazırlığa hız verileceğini açıkça söyledi. Partinin
yeni başkanı, ülkenin kuzey-doğusunda ordu birliklerini ^{Mayıs başlarındaki} denetimi sı-
rasında, askerlere "harbe hazırlanıyoruz, bunu unutmayın" diye öğüt veri-
yordu. ^{Butün} İnsanlığın, ³² Faşizm üzerindeki utkunun 32. yıldönümü kut-
ladığı, bu utkuda Sovyet halklarının oynadığı ¹⁹¹⁷ çözümleyici rolü belirt-
tiği 9 Mayıs günü, Hua-Kuo Feng yine Sovyetler Birliğine ve onun dış

politikasına ^{Saldırıya} karşı ~~ates piskini~~ yolda... Bazı batılı ülkelerin, Pekinde
 yükselen anti-sovyetizm seslerini ^{İzifi} ~~dayarak~~, bu tutumun kendi halkları
 için de büyük bir tehlike olduğunu unutmalarına şaşmamak, elde değil.
 Batılı ülkelerin yöneticileri Mao'nun şu sözlerini hatırlasalar, iyi
 olur: Amacımız, birkaç yıl sonra güçlü bir imparatorluk kurup, Japonya,
 Filipinler, San-Fransisko ve diğer bazı yerlere, istediğimiz zaman
 çıkarma yapabilecek duruma gelmektir. "Batılı devletler, Pekinden yük-
 selen tehlikeyi Sovyetlere karşı yöneltebileceklerini, işin bununla
 kalacağını umuyorlar belki! Ama tarihin deneylerini de unutuyorlar.
 Saldırganı övenlerin, bir diktatörü göklere çıkaranların, onun kendi-
 leri ve dünya barışı için ne gibi tehlikeler doğurduğunu da unutuyor-
 lar. Tarihin tekrarlanmıyacağını, kimse garanti edemez. Ama Amerikan
 veya Federal Alman, Fransız veya Japon, İngiliz veya İtalyan tekelleri
 Çin'in nükleer silahlanma yoluna ışık tutarlarken, ancak karlarını

düşünüyorlar... Mao Çe Tung, şöyle diyordu: ~~Büyük~~ bir üçüncü dünya harbi kaçınılmazdır. Biz bu harbe hazırlanmak zorundayız". Maonun bu sözleri yaşama da geçiriliyor. Çin harbe hazırlanıyor. Pekin, bu tutumu haklı göstermeye de çalışıyor: BMT Genel Kurulunda Çin temsilcisi şöyle konuştu: "Kaçınılmaz olan üçüncü dünya harbinde, belki insanlığın yarısı, hatta dörtte üçü yokolsa. Ama bu harp, masa başında çözümlenmesi olanaksız birçok sürdürülen uluslararası sorunlarına çözüm getirecektir. Böyle bir harp kötü olamaz ki..." Bu konuşmadan, Çin'in sorunların çözümü için niçin masa başında ~~yaşanmadığı~~ anlaşılıyor..."

S.D. Çin'de yıllardır sürdürülen "harbe hazırlık için ulusal kampanya"ya değinen Pravda gazetesi devamla, bu konuda şunları yazıyor:

"...Çin ekonomisi askersel raylara oturtuluyor, harp sanayii öncelik kazanıyor. Bileşmiş Milletler Silahsızlanma Komisyonunun raporuna göre, devlet bütçesinin % 16-20'sini oluşturan harp harcamaları bugün

% 40'ın üstüne çıktı. Bunu gören Amerikan, Batı Alman, Japon ve diğer bazı harp tekelleri, Çin ordusunun silahlanması için, adeta yarışa girdiler. Bu tekeller, hükümetlerine, Çinle bu alanda yeni anlaşmalar için baskıyı artırıyor. Açıkça harp politikası yürüten Çin'de harbe hazırlık politikası, Anayasada yer almaktadır. Anayasasının bunulax ilgili maddesinde, anti-sovyetizm ^{partikülizmi} ~~başkasıyla~~ aşırı bir militarizm, devlet politikası olarak septanıyor. Bunun için, silahlanmanın kısıtlanması, nükleer silahların yayılmasının önlenmesi, atom denemelerinin yasaklanmasıyla ilgili hiçbir uluslararası anlaşmanın altında, Pekinin imzası yoktur. Çin yöneticileri, yumuşama düşmanlığını da gizlemeye gerek görmüyor. Pekin yönetiminin, bundan bir süre önce Batı Almanyaya gönderdiği temsilcileri, bunu şöyle belirttiler: "Yumuşama, halklar için afyondan başka bir şey de ildir. Helsinki Konferansından beri yumuşama diye bir şey yoktur, kalmamıştır." Çin Başbakan yardımcısı

Di Syan-Nyan 7 Nisan'da bir İngiliz heyetiyle yaptığı konuşmada, Batının, sosyalist ülkelere karşı savaşta birliğini güçlendirmeleri gerektiğini söyledi. Çin yönetimi, Sovyetler Birliğiyle Birleşik Amerika veya başka bir Batılı Ülkeyle anlaşma imzalaması karşısında deliye dönüyorlar, İkinci dünya savaşı sonucunda oluşan devletler arası sınırların değiştirilmesi gereğini açıkça belirterek, militaristlerle, intikamcı güçlerle birleşiyor. Pekin yönetimi, yumuşama sürecinin, barışın yalnız Sovyetler Birliğine yarar sağlayacakmış gibi bir tutum içinde. Oysa barış ve yumuşama tüm halkların yararınadır. Çin halkı da barıştan yanadır... Çin yöneticilerini harpgilik, serüven politikası karşısında kayıtsız kalmak, affedilmez bir hatadır. Bütün barıştan yana güçler, Maoçuk yöneticilerin ve öteki harpgi politikacıların olancağı tehlikeli görüş ve tutumlarına karşı ortak bir mücadele yürütmek zorundadır.